

[Justitsministeren]

fru Jane Oksen på udmærket måde ligesom de øvrige ordførere argumenterede for lovforslaget, som det er.

Det er rigtigt, som hr. Leif Hermann var inde på, at jeg kunne have fremsat lovforslaget tidligere, og når det ikke skete, havde det bl.a. forbindelse med, at jeg mente, at spørgsmålet om ransagning kunne klares ved samme lejlighed, men nu er der altså, som det også blev sagt, foretaget en adskillelse, der har forbindelse med, at forarbejdet til forslaget om ransagning har taget længere tid, end jeg oprindeligt regnede med.

Men det er da også i orden at tage forslagene hver for sig; derved tror jeg i og for sig, at færdiggørelsen kan blive lige så tidlig, som hvis jeg havde fremsat forslaget i sidste samling. Som bekendt fremkom der en del lovforslag i sidste samling, men der var ikke ret mange af dem, der blev færdiggjort. Det går meget bedre i Retsudvalget nu, hvilket glæder mig overordentlig meget, og med den velvilje, der er også for dette lovforslag, håber jeg, vi hurtigt kan få det gennemført.

Principperne i lovforslaget er der altså enighed om, men hr. Frank Jensen og hr. Leif Hermann nævnte nogle problemer, vi skulle drøfte, og det forstår jeg udmærket.

Hr. Frank Jensen talte om, at vi må se nærmere på lægers medvirken: Jeg forstod, at hr. Frank Jensen havde det samme håb, som jeg har, nemlig at læger også i fremtiden vil medvirke, og at det vil være i orden for deres vedkommende. Det er jo nødvendigt at have læger med i nogle tilfælde, f.eks. i spiritussager, hvor de er uundværlige med hensyn til at tage prøver. Vi har også stærkt brug for dem ved de indgribende undersøgelser, der kan blive tale om efter dette lovforslag, for det ville meget vel kunne gå ud over de pågældende, der skal undersøges, hvis det blev andre end læger, der skulle foretage undersøgelsen, for de fleste mennesker accepterer lettere, at det er en læge, der foretager en undersøgelse, end at det er andre. Det håber jeg derfor går i orden.

Op så kom det ventede spørgsmål fra hr. Leif Hermann om destruktion af fingeraftryk.

Hr. Leif Hermann siger: Når en sag er slut, så er den slut. Det er et synspunkt og standpunkt, jeg godt kan lide. Altså: man skal ikke dømme folk halvt eller noget i den retning; hvis man opgiver at tiltale dem, er de heller ikke på no-

gen måde delvis dømt alligevel. Det kan vi være helt enige om. Men som flere af de øvrige ordførere har nævnt – det blev især fremhævet af hr. Fischer – må man sige, at dette her er en meget lille indgriben set i forhold til den fordel, det kan være også for at udelukke et menneske fra en tiltale. For vi må ikke glemme, at fingeraftryk også i den henseende har en væsentlig betydning.

Lad mig nævne et eksempel: Hvis der i et eller andet kvarter i en by er en person, der er sigtet, fordi han er brudt ind og har gennemført voldtægt, men beviserne ikke er til stede og sagen altså bliver frafaldet, og hvis der så i det samme kvarter sker noget tilsvarende og man har set den pågældende, så er det jo en fordel for ham, fordi han antagelig kan slippe for en arrestation, måske en varetægtsfængsling, hvis det tidligere tagne fingeraftryk kan udelukke ham på det sted, hvor det nye tilfælde er forekommet. Jeg synes altså, vi også må tage i betragtning, at fingeraftryk har også den betydning, at de på forhånd kan frifinde mennesker, som måske af andre grunde ville blive udsat for en tiltale.

Jeg takker endnu en gang og håber, at Retsudvalget med den udmærkede måde, man arbejder på nu, snart vil kunne afgive en betænkning vedrørende dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Vold og børnepornografi).

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 17/11 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.